

har Forsørgerpligt; dette Tillæg kan ikke overstige 240 Kr., det ydes ikke gifte Kvinder, der har Del i Forsørgerpligt, og det kan ikke oppebæres af Enker, der modtager Hjælp efter Enkebørnsloven. Hustru, der oppebærer Aldersrente, medregnes ikke som forsørget.

For de forsikrede, der betaler den i § 5, 3die Stykke, omhandlede nedsatte Præmie, er Invalidenteren 588 Kr. for Selvforsørgere og 432 Kr. for forsørgede, medens der for Forsørgere, gifte Kvinder undtagne, ydes et Tillæg paa 48 Kr. for hver forsørget, dog ikke udover 196 Kr. (jfr. foranstaaende Stykke).“

6) 3die Stykke udgaar.

Af *Ministeren for Sundhedsvæsen*, tiltraadt af *Flertallet under Nr. 1*:

7) I Stedet for Stykke 1, 2 og 3 indsættes:

„Ydelserne efter denne Lov bestaar fra 1. Juli 1927 at regne i en Invalidrente paa 800 Kr. aarlig ved svære Former af Invaliditet, og 540 Kr. aarlig i andre Tilfælde samt Helbredsforanstaltninger m. v. under visse Forhold.

Som svære Former af Invaliditet regnes Invaliditet, der medfører en Tilstand af Hjælpeløshed, som nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, saaledes ved fuldstændig Blindhed.

Disse Ydelser udredes efter de i nærværende Lov indeholdte Regler af Invalidforsikringsfondens Midler paa Grundlag af de af Invalidforsikringsretten trufne Afgørelser efter Foranstaltning af Direktøren for Sygekassevæsenet, dog vil Afgørelsen af, om en af Retten som Invalid anerkendt Person skal have den højere Rente, som gælder, hvor der foreligger svær Form for Invaliditet, ske efter Ansøgning til Kommunalbestyrelsen efter Reglerne i § 14, næstsidste og sidste Stykke. Af Ydelsen til Invalider med svære Former for Invaliditet udredes Opholdskommunen 260 Kr. aarlig.

For Opholdskommunens Udgifter til nævnte Tillæg, der ikke har Fattighjælps Virkninger, ydes lovmæssig mellemkommunal Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler. — Saa længe en Invalidrentenyder oppebærer det omhandlede Tillæg, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold som hvilende. Hvis den paagældende er en gift Kvinde, er det samme Tilfældet, for saa vidt angaar hendes Ægtefælles Erhvervelse af Forsørgelsesret.“

8) I sidste Stykke, 2den Linie, ændres „et Aar“ til: „to Aar“.

Til § 5.

Af et *Mindretal* (Carlsen-Skiødt, Johannes Lou og C. J. F. Sven):

9) I 1ste Stykke udgaar i 2den—3die Linie Ordene: „, Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgiver“.

Af *Mindretallet under Nr. 2*:

10) 2det Stykke affattes saaledes:

„Invalidpræmien for ubemidlede, nydende Sygekassemedlemmer i Alderen mellem 18 og 62 Aar, jfr. § 1, 1ste Stykke, fastsættes saaledes:

Personer, der er indtraadt i Forsikringen den 1. Oktober 1921.....	Aarlig.
Ved senere Indtræden i Forsikringen betaler Personer, der indtræder inden det fyldte 25de Aar	5 Kr. 40 Ø.
Personer, der indtræder efter det fyldte 25de Aar, men inden det fyldte 33te Aar	5 — 40 —
Personer, der indtræder efter det fyldte 33te Aar, men inden det fyldte 40de Aar	7 — 80 —
Personer, der indtræder efter det fyldte 40de Aar, betaler en af Invalidforsikringsfondens Direktion fastsat Præmie, der beregnes paa et af Indenrigsministeren godkendt Grundlag.“	10 — 20 —

Personer, der indtræder efter det fyldte 40de Aar, betaler en af Invalidforsikringsfondens Direktion fastsat Præmie, der beregnes paa et af Indenrigsministeren godkendt Grundlag.“

„Enhver, der den 1. Juli 1927 er ubemidlet forsikret i Henhold til nærværende Lov, har før 1. Januar 1928 Ret til at kræve sine Præmier nedsat til henholdsvis 3 Kr. 96 Ø., 5 Kr. 88 Ø. og 7 Kr. 68 Ø. (jfr. 2det Stykke), ligesom enhver, der i Fremtiden lader sig forsikre, har Ret til at vælge, om han ønsker at betale den forannævnte højere Præmie eller den her nævnte nedsatte Præmie.

For to Ægtefæller nedsættes Præmien med en Sjettedel af det samlede Beløb.“

Af *Mindretallet under Nr. 9*:

11) De i 2det Stykke fastsatte Invalidpræmier ændres fra „3 Kr. 72 Ø.“ til: „5 Kr. 40 Ø.“, fra „3 Kr. 72 Ø.“ til: „5 Kr. 40 Ø.“, fra „5 Kr. 16 Ø.“ til: „7 Kr. 80 Ø.“ og fra „6 Kr. 84 Ø.“ til: „10 Kr. 20 Ø.“.